

Sygn. akt. IV Ka 296/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 maja 2014r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział IV Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Stanisław Jabłoński (spr.)

Sędziowie SSO Alojzy Zawadzki

SSR del do SO Marta Minkisiewicz-Kasprzak

Protokolant Jowita Sierańska

przy udziale Marka Janczyńskiego Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 7 maja 2014r.

sprawy **U. K.**

oskarżonej z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw z art. 91 § 1 kk, z art. 278 § 1 kk i art. 278 § 1 i 5 kk i art. 275 § 1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i w zw z art. 91 § 1 kk , z art. 278 § 1 kk i art. 275 § 1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i w zw z art. 91 § 1 kk , z art. 280 § 1 kk i art. 275 § 1 kk i art. 276 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, z art.119 § 1 kw

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonej

od wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej

z dnia 3 grudnia 2013 r. sygn. akt XII K 580/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 kpw w zw z art. 45 § 1 kw uchyla orzeczenie zawarte w pkt V części dyspozytywnej wyroku i w tym zakresie postępowanie karne umarza, a kosztami postępowania w tej części obciąża Skarb Państwa;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżoną od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

IV Ka 296/14

UZASADNIENIE

U. K. została oskarżona o to, że:

I.w dniu 17 stycznia 2011 roku we W. z mieszkania mieszczącego się przy ul. (...), zabrała w celu przywłaszczenia torebkę wraz z pieniędzmi w kwocie 10.900 zł na szkodę **H. D.**, przy czym czynu tego dopuściła się będąc uprzednio skazaną wyrokiem Sądu Rejonowego w Trzebnicy, z dnia 11 października 2004 r., sygn. akt II K 120/04, za czyny z art. 286 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 91 § 1 kk, popełnione w okresie od 2001 r. do dnia 2 września 2003 r. i za czyny z art. 278 § 1 kk i art. 275 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 91 § 1

kk, popełnione w okresie od marca 2003 r. do 29 sierpnia 2003 r. i inne, na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, którą odbyła w okresie od 11 października 2005 r. do dnia 17 stycznia 2007 r.

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

II. w dniu 08 lutego 2011 roku we W. z mieszkania mieszczącego się przy ul. (...), zabrała w celu przywłaszczenia torebkę wraz z zawartością zakupów, portfelem pieniędzmi w kwocie 1300 zł, dowodem osobistym, kartą bankomatową (...) oraz legitymacją ZUS na szkodę **H. F.**, przy czym czynu tego dopuściła się będąc uprzednio skazaną wyrokiem Sądu Rejonowego w Trzebnicy, z dnia 11 października 2004 r., sygn. akt II K 120/04, za czyny z art. 286 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 91 § 1 kk, popełnione w okresie od 2001 r. do dnia 2 września 2003 r. i za czyny z art. 278 § 1 kk i art. 275 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 91 § 1 kk, popełnione w okresie od marca 2003 r. do 29 sierpnia 2003 r. i inne, na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, która odbyła w okresie od 11 października 2005 r. do dnia 17 stycznia 2007 r.

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk i art. 278 § 1 i 5 kk i art. 275 § 1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.

III. w dniu 26 kwietnia 2011 roku we W. z mieszkania mieszczącego się przy ul. (...), zabrała w celu przywłaszczenia torebkę damską wraz z zawartością portfela, okularów korekcyjnych, pieniędzy w kwocie 1860zł, dowodu osobistego, legitymacji ZUS tj. mienia o łącznej wartości 2010zł na szkodę **K. M.**, przy czym czynu tego dopuściła się będąc uprzednio skazaną wyrokiem Sądu Rejonowego w Trzebnicy, z dnia 11 października 2004 r., sygn. akt II K 120/04, za czyny z art. 286 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 91 § 1 kk, popełnione w okresie od 2001 r. do dnia 2 września 2003 r. i za czyny z art. 278 § 1 kk i art. 275 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 91 § 1 kk, popełnione w okresie od marca 2003 r. do 29 sierpnia 2003 r. i inne, na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, która odbyła w okresie od 11 października 2005 r. do dnia 17 stycznia 2007 r.

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk i art. 275 § 1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

IV. w dniu 01 marca 2011 roku we W. z mieszkania mieszczącego się przy ul. (...), zabrała w celu przywłaszczenia, torebkę damską wraz z zawartością pieniędzy w kwocie 1600zł, dowodu osobistego, legitymacji ubezpieczeniowej tj. mienia o łącznej wartości 1700 na szkodę **J. W.**, przy czym czynu tego dopuściła się będąc uprzednio skazaną wyrokiem Sądu Rejonowego w Trzebnicy, z dnia 11 października 2004 r., sygn. akt II K 120/04, za czyny z art. 286 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 91 § 1 kk, popełnione w okresie od 2001 r. do dnia 2 września 2003 r. i za czyny z art. 278 § 1 kk i art. 275 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 91 § 1 kk, popełnione w okresie od marca 2003 r. do 29 sierpnia 2003 r. i inne, na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, która odbyła w okresie od 11 października 2005 r. do dnia 17 stycznia 2007 r.

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk i art. 275 § 1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

V. w dniu 04 marca 2011 roku we W. z mieszkania mieszczącego się przy ul. (...), zabrała w celu przywłaszczenia torebkę damską wraz z zawartością portfela pieniędzy w kwocie 1300 zł, telefonu komórkowego N. (...), dowodu osobistego, karty bankomatowej (...) oraz legitymacji ZUS, tj. mienia o łącznej wartości 1570zł na szkodę **G. K. (1)**, przy czym czynu tego dopuściła się będąc uprzednio skazaną wyrokiem Sądu Rejonowego w Trzebnicy, z dnia 11 października 2004 r., sygn. akt IIK 120/04, za czyny z art. 286 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 91 § 1 kk, popełnion3 w okresie od 2001 r. do dnia 2 września 2003 r. i za czyny z art. 278 § 1 kk i art. 275 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 91 § 1 kk, popełnione w okresie od marca 2003 r. do 29 sierpnia 2003 r. i inne, na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, która odbyła w okresie od 11 października 2005 r. do dnia 17 stycznia 2007 r.

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk i art. 278 § 1 i 5 kk i art. 275 § 1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

VI.w dniu 02 marca 2011 roku we W. na klatce schodowej budynku przy ul. (...), zabrała w celu przywłaszczenia torebkę damską wraz z zawartością, pieniędzy w kwocie 2000zł, 3-sztuk kartonów papierosów, dowodu osobistego, legitymacja kombatanckiej, rachunków za media, tj. mienia o łącznej wartości 2.300zł na szkodę **G. K. (2)**, przy czym czynu tego dopuściła się będąc uprzednio skazaną wyrokiem Sądu Rejonowego w Trzebnicy, z dnia 11 października 2004 r., sygn. akt IIK 120/04, za czyny z art. 286 § 1 kk i art. 13§1kkw zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 91 § 1 kk, popełnione w okresie od 2001 r. do dnia 2 września 2003 r. i za czyny z art. 278 § 1 kk i art. 275 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 91 § 1 kk, popełnione w okresie od marca 2003 r. do 29 sierpnia 2003 r. i inne, na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, która odbyła w okresie od 11 października 2005 r. do dnia 17 stycznia 2007 r.

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk i art. 275 § 1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

VII.w dniu 19 kwietnia 2011 roku we W. z mieszkania mieszczącego się przy ul. (...), zabrała w celu przywłaszczenia torebkę damską wraz z zawartością pieniędzy w kwocie 1600 zł, dowodu osobistego, legitymacją ZUS, potwierdzeń wpłat, dokumentacji z ZUS tj. mienia o łącznej wartości 1650 zł na szkodę **G. K. (3)** przy czym czynu tego dopuściła się będąc uprzednio skazaną wyrokiem Sądu Rejonowego w Trzebnicy, z dnia 11 października 2004 r., sygn. akt II K 120/04, za czyny z art. 286 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 91 § 1 kk, popełnione w okresie od 2001 r. do dnia 2 września 2003 r. i za czyny z art. 278 § 1 kk i art. 275 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 91 § 1 kk, popełnione w okresie od marca 2003 r. do 29 sierpnia 2003 r. i inne, na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, która odbyła w okresie od 11 października 2005 r. do dnia 17 stycznia 2007 r.

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk i art. 275 § 1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

VIII.w dniu 23 kwietnia 2010 roku we W. z mieszkania mieszczącego się przy ul. (...), zabrała w celu przywłaszczenia torebkę damską wraz z zawartością portfela, pieniędzy w kwocie 1300 zł, dowodu osobistego, legitymacji ZUS oraz dokumentacji medycznej tj. mienia o łącznej wartości 1400 zł na szkodę **R. Z.** przy czym czynu tego dopuściła się będąc uprzednio skazaną wyrokiem Sądu Rejonowego w Trzebnicy, z dnia 11 października 2004 r., sygn. Akt IIK 120/04, za czyny z art. 286 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 91 § 1 kk, popełnione w okresie od 2001 r. do dnia 2 września 2003 r. i za czym z art. 278 § 1 kk i art. 275 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 91 § 1 k, popełnione w okresie od marca 2001 r. do 29 sierpnia 2003 r. i inne, na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, którą odbyła w okresie od 11 października 2005 r. do dnia 17 stycznia 2007 r.

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk i art. 275 § 1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

IX.w dniu 14 grudnia 2010 roku we W. z mieszkania mieszczącego się przy ul. (...), zabrała w celu przywłaszczenia torebkę damską wraz z zawartością, pieniędzy w kwocie 2800 zł, dowodu osobistego, legitymacji ZUS na szkodę **B. O.** przy czym czynu tego dopuściła się będąc uprzednio skazaną wyrokiem Sądu Rejonowego w Trzebnicy, z dnia 11 października 2004 r., sygn. akt IIK 120/04, za czyny z art. 286 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 91 § 1 kk, popełnione w okresie od 2001 r. do dnia 2 września 2003 r. i za czyny z art. 278 § 1 kk i art. 275 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 91 § 1 kk, popełnione w okresie od marca 2003 r. do 29 sierpnia 2003 r. i inne, na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, która odbyła w okresie od 11 października 2005 r. do dnia 17 stycznia 2007 r.

tj. a czyn z art. 278 § 1 kk i art. 275 § 1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

X.w dniu 26 kwietnia 2010 roku we W. z mieszkania mieszczącego się przy ul. (...), zabrała w celu przywłaszczenia torebkę damską wraz z zawartością portfela, dwóch portmonetek, pieniędzy w kwocie 2600 zł, dowodu osobistego, legitymacji ZUS, tj. mienia o łącznej wartości 3050 zł na szkodę **S. P.** przy czym czynu tego dopuściła się będąc uprzednio skazaną wyrokiem Sądu Rejonowego w Trzebnicy, z dnia 11 października 2004 r., sygn. akt II K 120/04, za czyny z art. 286 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 91 § 1 kk, popełnione w okresie od 2001 r. do dnia 2 września 2003 r. i za czyny z art. 278 § 1 kk i art. 275 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 91 § 1 kk, popełnione w okresie od marca 2003 r. do 29 sierpnia 2003 r. i inne, na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, która odbyła w okresie od 11 października 2005 r. do dnia 17 stycznia 2007 r.

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk i art. 275 § 1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

XI.w dniu 14 kwietnia 2010 roku we W. z mieszkania przy ul. (...), zabrała w celu przywłaszczenia torebkę z pieniędzmi w kwocie 330 zł oraz leki na szkodę **O. B.** przy czym czynu tego dopuściła się będąc uprzednio skazaną wyrokiem Sądu Rejonowego w Trzebnicy, z dnia 11 października 2004 r., sygn. akt IIK 120/04, za czyny z art. 286 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 91 § 1 kk, popełnione w okresie od 2001 r. do dnia 2 września 2003 r. i za czyny z art. 278 § 1 kk i art. 275 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 91 § 1 kk, popełnione w okresie od marca 2003 r. do 29 sierpnia 2003 r. i inne, na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, która odbyła w okresie od 11 października 2005 r. do dnia 17 stycznia 2007 r.

tj. o czy z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

XII.w okresie od 15 do 20 października 2010 roku we W. z mieszkania mieszczącego się przy ul. (...), zabrała w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 14.000zł oraz trzy złote pierścionki o wartości nie mniejszej 600 zł, tj. mienia o łącznej wartości 14.600zł na szkodę **K. K.** przy czym czynu tego dopuściła się będąc uprzednio skazaną wyrokiem Sądu

Rejonowego w T., z dnia 11 października 2004 r., sygn. akt IIK 120/04, za czyny z art. 286 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 91 § 1 kk, popełnione w okresie od 2001 r. do dnia 2 września 2003 r. i za czyny z art. 278 § 1 kk i art. 275 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 91 § 1 kk, popełnione w okresie od marca 2003 r. do 29 sierpnia 2003 r. i inne, na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, którą odbyła w okresie 11 października 2005 r. do dnia 17 stycznia 2007 r.

tj. o czy z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

XIII.w dniu 02 marca 2010 roku we W., z mieszkania mieszczącego się przy ul. (...), zabrała w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 1500 zł na szkodę **S. Ś.** przy czym czynu tego dopuściła się będąc uprzednio skazaną wyrokiem Sądu Rejonowego w Trzebnicy, z dnia 11 października 2004 r., sygn. akt II K 120/04, za czyny z art. 286 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 91 § 1 kk, popełnione w okresie od 2001 r. do dnia 2 września 2003 r. i za czyny z art. 278 § 1 kk i art. 275 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 91 § 1 kk, popełnione w okresie od marca 2003 r. do 29 sierpnia 2003 r. i inne, na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, która odbyła w okresie od 11 października 2005 r. do dnia 17 stycznia 2007 r.

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

XIV.w dniu 06 lipca 2010 roku we W. przy ul. (...), doprowadzając **S. S.** do stanu bezbronności, łapiąc ją za podbródek, a następnie przewracając na ziemię i uciskając obutą stopą na gardło, zabrała w celu przywłaszczenia torebkę damską wraz z zawartością pieniędzy w kwocie 2850 zł, legitymacją osoby niepełnosprawnej wydaną na nazwisko S. S., legitymacją ubezpieczeniową wydaną na nazwisko S. S., dwóch dowodów osobistych na nazwisko S. i S. S., dwóch par okularów i kalkulatora, oraz portfela, powodując straty o łącznej wartości 3000 zł, czym spowodowała u pokrzywdzonej obrażenia ciała w postaci obrzęku oraz podbiegnięcia krwawego w zakresie tkanek miękkich twarzy, co naruszyło czynności narządów ciała na czas poniżej dni siedmiu, przy czym czynu tego dopuściła się będąc uprzednio skazaną wyrokiem Sądu Rejonowego w Trzebnicy, z dnia 11 października 2004 r., sygn. akt II K 120/04, za czyny z art. 286 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 91 § 1 kk, popełnione w okresie od 2001 r. do dnia 2 września 2003 r. i za czyny z art. 278 § 1 kk i art. 275 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 91 § 1 kk, popełnione w okresie od marca 2003 r. do 29 sierpnia 2003 r. i inne, na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, która odbyła w okresie od 11 października 2005 r. do dnia 17 stycznia 2007 r.

tj. o czyn z art. 280 § 1 kk i art. 275 § 1 kk i art. 276 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i w zw. z art. 64 § 1 kk.

Wyrokiem z dnia 03 grudnia 2013 r., sygn. akt XII K 580/13 Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej w XII Wydziale Karnym:

I. uznał oskarżoną **U. K.** za winną popełnienia zarzucanych jej czynów opisanych w punktach **I, XII i XIII** części wstępnej wyroku z tym, że ustalił, iż czynów tych dopuściła się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazana wyrokiem Sadu Rejonowego w Trzebnicy z dnia 11 października 2004 r., sygn. akt II K 120/04 za czyny z art. 286 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 91 § 1 kk na karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyny z art. 278 § 1 kk i art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 91 § 1 kk na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, z art. 157 § 2 kk na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, którym to wyrokiem wymierzono karę łączną w wysokości 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, którą odbyła w okresie od 11 października 2005 r. do dnia 17 stycznia 2007 r., to jest za winną popełnienia przestępstw z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk przy czym przyjmując, iż czynów tych dopuściła się w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierzył jej karę **1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;**

II. uznał oskarżoną **U. K.** za winną popełnienia zarzucanych jej czynów opisanych w punktach **II i V** części wstępnej wyroku z tym, że ustalił, iż czynów tych dopuściła się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w punkcie I części dyspozytywnej wyroku, to jest za winną popełnienia przestępstw z art. 278 § 1 kk i art. 278 § 1 i 5 kk i art. 275 § 1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, przy czym przyjął, iż czynów tych dopuściła się w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierzył jej karę **1 (jednego) roku pozbawienia wolności;**

III. uznał oskarżoną **U. K.** za winną popełnienia zarzucanych jej czynów opisanych w punktach **III, IV, VI, VII, VIII, IX, X** części wstępnej wyroku z tym, że ustalił, iż czynów tych dopuściła się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w punkcie I części dyspozytywnej wyroku, to jest za winną popełnienia przestępstw z art. 278 § 1 kk i art. 275 § 1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, przy czym przyjął, iż czynów tych dopuściła się w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierzył jej karę **1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;**

IV. uznał oskarżoną **U. K.** za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w punkcie **XIV** części wstępnej wyroku z tym, że ustalił, iż czynu tego dopuściła się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w punkcie I części dyspozytywnej wyroku, tj. za winną popełnienia czynu z art. 280 § 1 kk i art. 275 § 1 kk i art. 276 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 280 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierzył jej karę **2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;**

V. uznał oskarżoną **U. K.** za winną tego, że w dniu 14 kwietnia 2010 roku we W. z mieszkania przy ul. (...), zabrała w celu przywłaszczenia torebkę z pieniędzmi w kwocie 300 zł oraz leki o łącznej wartości 330 zł, na szkodę O. B., tj. za winną popełnienia wykroczenia z art. 119 § 1 kw i za to na podstawie art. 119 § 1 kw wymierzył jej karę **15 (piętnastu) dni aresztu;**

VI. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk i art. 91 § 2 kk połączył oskarżonej wyżej wymierzone wobec niej kary pozbawienia wolności i wymierzył jej karę łączną **2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;**

VII. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył oskarżonej okres zatrzymania w dniu 28 kwietnia 2011 r.;

VIII. na podstawie art. 46 § 1 kk zobowiązał oskarżoną do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem opisanym w punkcie **XIV** części wstępnej wyroku poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej **S. S.** kwoty 2 800 zł;

IX. zwolnił oskarżoną od ponoszenia kosztów sądowych, w tym od opłaty, obciążając nimi Skarb Państwa.

Apelację od w/w wyroku wywiódł obrońca oskarżonej i zaskarżając wyrok w części /odnośnie pkt. XII w zakresie winy, a w konsekwencji pkt I części dyspozytywnej wyroku w zakresie wymierzonej kary pozbawienia wolności, kary za wykroczenie opisane w pkt. V części dyspozytywnej wyroku, a w konsekwencji pkt VI części dyspozytywnej wyroku w zakresie kary łącznej/ zarzucił:

1) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na treść tego orzeczenia, a polegający na przyjęciu, iż oskarżona U. K. w okresie od 15 do 20 października 2010 r. we W. z mieszkania mieszczącego się na ul. (...) zabrała w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 14.000 zł oraz trzy złote pierścionki o wartości nie mniejszej niż 600 zł na szkodę K. K., co w konsekwencji doprowadziło do przyjęcia, iż oskarżona ta swoim zachowaniem wyczerpała znamiona ustawowe przestępstwa z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, gdy tymczasem w ocenie oskarżonej zebrany w aktach materiał dowodowy nie dawał podstaw do poczynienia takich ustaleń;

2) obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść tego orzeczenia, a to:

- przepisu art. 201 k.p.k. poprzez jego niezastosowanie i niezasadne oddalenie wniosku dowodowego z dnia 17 października 2013 r. o powołanie dowodu z kolejnej opinii sądowo-psychiatrycznej, a nadto zastosowanie błędnej podstawy prawnej, podczas gdy podstawę oddalenia przedmiotowego wniosku stanowił mógł tylko art. 201 k.p.k.;

- przepisu art. 170 § 1 pkt. 1), 2) k.p.k. w zw. z art. 193 § 1 k.p.k. i art. 4 k.p.k. poprzez zastosowanie błędnej podstawy prawnej i niezasadne oddalenie wniosku dowodowego o ustne przesłuchanie biegłego z zakresu psychiatrii na okoliczności dotyczące kleptomanii, co miało istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy i wymagało wiadomości specjalnych, a w konsekwencji niewyjaśnienie wszystkich okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, a mianowicie stanu zdrowia oskarżonej w chwili dokonania zarzucanych jej przestępstw;

- przepisu art. 167 k.p.k. poprzez niedopuszczenie i nieprzeprowadzenie z urzędu dowodu z przesłuchania funkcjonariusza policji W. S., zgodnie z oświadczeniem złożonym przez oskarżoną na rozprawie w dniu 26 listopada 2013 r., a w konsekwencji naruszenie art. 410 k.p.k. poprzez wydanie wyroku na podstawie wybiórczych okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej;

- przepisu art. 173 § 1 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. poprzez okazanie świadkowi K. K. w dniu 20 czerwca 2011 r. wizerunku oskarżonej U. K., podczas gdy oskarżona została zatrzymana w dniu 28 kwietnia 2011 r. i jej tożsamość była znana organom ścigania, a zatem możliwe było bezpośrednie okazanie jej osoby wskazanemu powyżej świadkowi, co stanowi istotne uchybienie toczącego się postępowania;

- przepisu art. 4 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k., art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez zaniechanie rozstrzygnięcia nie dających się usunąć wątpliwości co do czynu opisanego w pkt. XII części wstępnej wyroku na korzyść oskarżonej, a szczególności wątpliwości wynikających z zeznań świadka K. K., która nie potrafiła zapamiętać konkretnej daty zdarzenia, podała różne kwoty skradzionych pieniędzy i różną wartość utraconej biżuterii, podany przez nią opis sprawcy odbiegał od wskazanego przez nią wizerunku na fotografii podczas okazania, następnie w zeznaniach wskazała na mężczyznę, który miał brać udział w zdarzeniu mówiąc „to było złodziej, oni się umówili”, gdy tymczasem dowody ustalone przy innych zdarzeniach wskazują, iż oskarżona zawsze działała sama, a nadto poprzez badanie i uwzględnienie jedynie okoliczności przemawiających na niekorzyść oskarżonej, przy jednoczesnym zaniechaniu badania i nieuwzględnieniu okoliczności przemawiających na jej korzyść, a wynikających z wyjaśnień samej oskarżonej co do czynu opisanego w pkt. XII oraz dobrowolnego ujawnienia miejsc popełnienia przestępstw, opisanych w pkt. II, III, IV, V, VI, VII, starań o naprawienie szkody oraz podjętego leczenia psychiatryczno-psychologicznego;

3) rażąco niewspółmierność kary poprzez niezastosowanie wobec oskarżonej U. K. dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia z uwagi na nie uwzględnienie w sposób właściwy zarówno okoliczności popełnienia przestępstwa, osobowości, właściwości i warunków osobistych oskarżonej, a w szczególności zachowania się jej popełnieniu

przestępstw i ujawnienia istotnych okoliczności nieznanymi organom ścigania, a także dobrowolnie podjętego leczenia psychiatrycznego i terapii psychologicznej;

4) obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 45 kw, poprzez jego niezastosowanie i wymierzenie kary 15 dni aresztu za wykroczenie, gdy karalność tego wykroczenia ustała z uwagi na przedawnienie.

Wskazując na w/w zarzuty obrońca wniósł o:

- uniewinnienie oskarżonej od czynu przypisanego jej w pkt XII;
- umorzenie postępowania co do wykroczenia opisanego w pkt. V części dyspozytywnej wyroku;
- a w konsekwencji zmianę pkt. VI części dyspozytywnej wyroku dotyczącego wymierzenia oskarżonej kary łącznej pozbawienia wolności poprzez zastosowanie wobec oskarżonej dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności, ewentualnie
- uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest tylko częściowo zasadna, a mianowicie w zakresie, w jakim wskazuje na naruszenie przez Sąd Rejonowy prawa materialnego i nie zastosowanie przezeń w odniesieniu do czynu wskazanego w pkt. V części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku art. 45 kw.

Mając bowiem na uwadze datę popełnienia czynu (14 kwietnia 2010 r.) oraz datę orzekania przez Sąd Rejonowy, uznać należało, że karalność zarzucanego obwinionej wykroczenia uległa już przedawnieniu, co nie mogło pozostawać bez wpływu na decyzję zapadłą w ramach postępowania odwoławczego. Zgodnie wszak z art. 45 § 1 kw, karalność wykroczenia ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok, a jeżeli w tym okresie wszczęto postępowanie - karalność wykroczenia ustaje z upływem 2 lat od popełnienia czynu, jednocześnie zaś art. 104 § 1 pkt 7 kpsw stanowi, że Sąd Odwoławczy uchyla zaskarżone orzeczenie, niezależnie od granic zaskarżenia, podniesionych zarzutów i wpływu uchybienia na treść orzeczenia, jeżeli zachodzi okoliczność wyłączająca postępowanie, określona w art. 5 § 1 pkt 4 kpsw, a zatem gdy nastąpiło przedawnienie orzekania. W tym zatem stanie rzeczy zaskarżony wyrok co do punktu V jego części dyspozytywnej należało uchylić i postępowanie w sprawie umorzyć.

W pozostałej natomiast części wyrok Sądu pierwszoinstancyjnego uznać należy za prawidłowy.

Sąd ten zgromadził kompletny materiał dowodowy, odnoszący się do wszystkich istotnych okoliczności zdarzenia i dający wystarczające podstawy do wydania decyzji merytorycznej. Analiza pisemnych motywów wyroku w korelacji z materiałami sprawy prowadzi nadto do wniosku, iż przypisanie oskarżonej sprawstwa występku z art. 278 § 1 kk popełnionego na szkodę K. K. nie stanowiło -podobnie zresztą jak i w przypadku pozostałych przypisanych jej czynów- efektu dowolnej oceny materiału zawartego w aktach, lecz znajdowało szerokie oparcie w przeprowadzonych dowodach.

Logika argumentacji przedstawionej przez Sąd meriti, przemawiającej za sprawstwem oskarżonej w tym zakresie, nie wzbudza zastrzeżeń. Po pierwsze nie ulega wątpliwości, że pokrzywdzona rozpoznała osobę sprawcy (oskarżoną). Miało to miejsce zarówno w trakcie postępowania przygotowawczego (w dniu 20 czerwca 2011 r.), kiedy to K. K. wizerunek oskarżonej okazywano na tablicach poglądowych, jak i przed Sądem. W tym miejscu Sąd Odwoławczy -w nawiązaniu do zarzutów apelacyjnych- wskazuje, że nie można uznać za istotne uchybienie faktu, iż organy procesowe zaniechały okazania pokrzywdzonej osoby U. K., a jedynie ograniczyły się do okazania jej wizerunku na zdjęciu. Mało tego, nie można tego w ogóle uznać za uchybienie. Kodeks postępowania karnego nie zawiera bowiem nakazu przeprowadzania czynności okazania bezpośredniego; nie wartościuje też mocy dowodowej okazania w zależności od sposobu jego przeprowadzenia. Okazanie może być zarówno bezpośrednie, jak i pośrednie, i to prowadzący postępowanie -mając na względzie całokształt okoliczności związanych z prowadzonym postępowaniem- podejmuje

decyzję w jakiej ostatecznie ma się ono odbyć formie. To zaś, że wybiera okazanie pośrednie nie może stanowić skutecznego zarzutu. Co jest natomiast niewątpliwie istotne -lecz czego w niniejszej sprawie apelujący akurat nie kwestionuje- to okoliczność, by okazanie takie odbyło się w sposób wyłączający jakąkolwiek sugestię.

Po drugie, wbrew przekonaniu apelującego, zeznania K. K. nie nasuwają nie dających się usunąć wątpliwości. Sąd Odwoławczy uważnie przeanalizował materiał dowodowy pod kątem w/w zarzutów. To zaś pozwoliło na sformułowanie wniosku, iż podawane przez obrońcę okoliczności – mianowicie fakt, iż świadek K. nie potrafiła zapamiętać konkretnej daty zdarzenia, podała różne kwoty skradzionych pieniędzy i różną wartość utraconej biżuterii, podany przez nią opis sprawcy odbiegał od wskazanego przez nią wizerunku na fotografii podczas okazania oraz to, że następnie w zeznaniach wskazała na mężczyznę, który miał brać udział w zdarzeniu mówiąc „to było złodziej, oni się umówili” – absolutnie nie przemawiają za niewiarygodnością zeznań pokrzywdzonej. Słusznie bowiem przyjął Sąd pierwszoinstancyjny, że każda z pokrzywdzonych osób w różny sposób opisywała wygląd sprawcy; w opisach raz pojawiała się brunetka, raz blondynka; różna była przy tym zarówno długość włosów, jak i ich kolor, co sugeruje, że wizerunek oskarżonej ulegał ciągłym zmianom. W tej zaś sytuacji nie dziwi, że opis wyglądu sprawcy kradzieży podany przez K. K. w dniu 16 listopada 2010 r. (włosy blond, proste, krótkie, zaczesane po męsku) odbiegał od wizerunku oskarżonej na zdjęciu. Przy czym nie może jednocześnie umknąć uwadze Sądu, że opis ten nie odbiegał w jakiś znaczący sposób, skoro zgadzał się kolor i fakt, że były to włosy proste. Podkreślić też trzeba, na co zresztą zwracał już uwagę Sąd Rejonowy, że pokrzywdzona rozpoznając oskarżoną wskazała przede wszystkim, iż to rysy twarzy i zewnętrzny wygląd osoby ze zdjęcia (którą była U. K.) przekonują ją, że to właśnie ona była u niej w domu feralnego dnia.

Kolejny argument obrony - niepamięć pokrzywdzonej K. K. co do daty wizyty oskarżonej w jej domu również nie przekonuje Sądu Odwoławczego, zwłaszcza, że z zeznań pokrzywdzonej wynika, że to zdarzenie silnie ją rozemocjonowało, że z tego wszystkiego się „rozchorowała” i na Policję poszła w późniejszym czasie. Świadek mogła więc po prostu nie pamiętać konkretnego dnia. Istotne jest natomiast to, że określiła termin czasowy, a następnie konsekwentnie przedstawiała przebieg feralnego zdarzenia, w tym wygląd oskarżonej. I choć wskazywała wówczas, że oskarżona działała wspólnie z mężczyzną, który w pewnym momencie zadzwonił do jej drzwi, to jednak tego typu wypowiedź traktować raczej należy jako pewne przypuszczenie, a nie fakt. K. K., co oczywiste, nie mogła przecież wiedzieć, czy osoby te faktycznie ze sobą współpracują; mogła natomiast odnieść takie wrażenie -i je przekazała zresztą śledczym- bowiem mężczyzna do jej drzwi zapukał akurat w chwili, gdy wizytę składała jej oskarżona, zmuszając K. K. do pozostawienia oskarżonej samej w pokoju, co niewątpliwie ułatwiło U. K. kradzież i mogło tym samym po stronie pokrzywdzonej rodzić podejrzenia co do roli mężczyzny w zaistniałym zdarzeniu.

Nie sposób natomiast polemizować ze stwierdzeniem obrony, że w tym konkretnym przypadku sposób popełnienia przestępstwa nie wpasowuje się w schemat działania U. K.. W ocenie Sądu nie jest to żaden skuteczny argument. Sposób działania oskarżonej może bowiem być za każdym razem podobny, ale to nie oznacza jeszcze, że w sytuacji, gdy przestępstwo popełnione jest w nieco inny sposób niż zwykle sprawstwo U. K. automatycznie należy wykluczać, zwłaszcza, że -jak wspomniano już wyżej- Sąd nie ustalił, by oskarżona z kimkolwiek współdziałała w popełnieniu tego czynu, zaś sama pokrzywdzona w dniu wizyty oskarżonej w jej domu miała przy sobie -jak część pozostałych pokrzywdzonych- sporą kwotę pieniędzy. Jeśli chodzi z kolei o wartość szkody, to nie sposób nie zauważyć, że wartość skradzionej biżuterii nie została żaden sposób zawyżona, skoro oskarżonej przypisano kradzież trzech złotych pierścionków o łącznej wartości nie mniejszej niż 600 zł. (...) dokonywana przez oskarżoną w toku postępowania miała zaś charakter li tylko orientacyjny; pokrzywdzona miała prawo nie znać wartości posiadanych przez siebie przedmiotów i tym samym zupełnie niecelowo przedmiotom tym przypisywać wyższą wartość, niż w istocie mają podobne tego typu rzeczy na rynku. Nie wydaje się zatem zasadne, by na tej podstawie deprecjonować wartość dowodową zeznań świadka. Podobnie rzecz się ma z ustaleniami odnośnie wartości utraconych pieniędzy. W protokole przyjęcia ustnego zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa w punkcie odnoszącym się do utraconych rzeczy K. K. wskazała gotówkę w kwocie 14.000 zł i w zasadzie ta suma pojawiała się przez całe toczące się postępowanie. Tylko raz, w trakcie przesłuchania przed sądem w dniu 04 września 2012 r., K. K. podała, że ukradziono jej 13.000 zł, po czym po odczytaniu jej wcześniejszych zeznań poprawiła się na kwotę 14.000 zł. Nie wydaje się zatem, by świadczyć to mogło o niewiarygodności jej twierdzeń.

Sąd Okręgowy nie podziela też twierdzeń obrony jakoby w niniejszej sprawie doszło do naruszenia przepisów postępowania, a to art. 201 kpk, art. 170 § 1 pkt 1 i 2 kpk w zw. z art. 193 § 1 kpk i art. 4 kpk oraz art. 167 kpk.

To, że Sąd Rejonowy nie dopuścił z urzędu dowodu z zeznań świadka W. S. nie stanowi błędnego działania. Sąd dopuszcza bowiem dowody według własnego uznania, a skoro w tym przypadku z urzędu dowodu z przesłuchania W. S. nie dopuścił, to sugeruje to, iż nie widział takiej konieczności. Analizując przebieg rozprawy w dniu 26 listopada 2013 r. Sąd Okręgowy uznał, iż w istocie przeprowadzenie w/w dowodu nie było niezbędne. Należy się bowiem zastanowić czemu miałby służyć ten dowód i co miałoby udowodnić. Kwestią „sporną” było bowiem to, czy oskarżona kiedykolwiek przyznała się do popełnienia przestępstwa na szkodę K. K., czy też nie. Przesłuchanie funkcjonariusza, który sprawę oskarżonej prowadził niewiele by w tej kwestii zmieniło. Zresztą, gdyby oskarżona faktycznie przyznała ów fakt z całą pewnością znalazłoby to swoje odzwierciedlenie w sporządzeniu przez funkcjonariusza stosownej notatki na w/w okoliczność i najprawdopodobniej powielone by zostało w protokole przesłuchania podejrzanej. Takich dokumentów na próżno szukać w aktach sprawy. Skoro zaś Sąd nie dysponował wskazywaną przez pokrzywdzoną informacją, to ustalanie czy faktycznie poza ramami czynności procesowej doszło kiedyś do przyznania się U. K. do winy jawi się jako kompletnie zbędne. Sąd pierwszoinstancyjny znał stanowisko oskarżonej w tym przedmiocie, niejednokrotnie powtarzane zresztą w toku procesu, słusznie zatem skupił się na ocenie posiadanego w sprawie materiału, nie przewlekając postępowania w celu ustalenia faktów, które i tak niczego istotnego do sprawy by nie wniosły.

Zresztą -niezależnie od powyższego- należy zauważyć, że na rozprawie w dniu 26 listopada 2013 r. obecny był obrońca oskarżonej i również on najprawdopodobniej nie widział potrzeby przeprowadzenia takiego dowodu, skoro nie złożył w tym względzie stosownego wniosku dowodowego.

Jeśli chodzi zaś o podnoszoną przez apelującego kwestię wskazania przez Sąd meriti niewłaściwych podstaw prawnych wydawanych decyzji procesowych, to niezależnie od tego, czy błędy takie w istocie miały miejsce, czy też nie, z całą pewnością nie można by ich było kwalifikować jako obrazy przepisów mającej wpływ na treść wydanego wyroku. Kwestionowane postanowienia Sądu zawierają sentencję, jak też uzasadnienie, które niewątpliwie nawiązuje do treści złożonych przez obrońcę wniosków. Sąd Odwoławczy, odmiennie zatem aniżeli apelujący, nie odnosi wrażenia, że wnioski te nie zostały prawidłowo rozpoznane.

Zastrzeżeń Sądu Odwoławczego nie wzbudzają też decyzje Sądu Rejonowego nie uwzględniające wniosków obrony o dopuszczenie dowodu z kolejnej opinii sądowo-psychiatrycznej oraz o ustne przesłuchanie biegłego z zakresu psychiatrii na okoliczności podniesione we wniosku. Biegli wydając na potrzeby prowadzonego postępowania opinię sądowo-psychiatryczną odnieśli się bowiem do kwestii zgłaszanych przez U. K. zaburzeń („przymusu kradzieży”) i uzasadnili dlatego ich zdaniem ujawnione przestępstwa nie były motywowane chorobowo, stąd też powielanie badania tego samego problemu jawiło się jako zbędne. Z tej zaś perspektywy zbędne było też dopuszczanie dowodu z przesłuchania biegłego z zakresu psychiatrii.

Reasumując, kontrola instancyjna zaskarżonego wyroku przeprowadzona przez Sąd Odwoławczy nie potwierdziła zasadności zarzutów podniesionych przez apelującego w pkt. 1 i 2 wywiedzionego środka odwoławczego, a tym samym zaskarżony wyrok z w/w przyczyn zmodyfikowany być nie mógł.

Również orzeczenie w zakresie kary (pkt. 3 zarzutów apelacji) nie wzbudziło żadnych obiekcji Sądu Odwoławczego. Nie pozostaje ono wszak w sprzeczności z dyrektywami, o jakich stanowi art. 53 kk, zaś wymierzona kara mieści się w granicach przewidzianych przez ustawodawcę, uwzględnia w należyтым stopniu ogół okoliczności ujawnionych w sprawie, jak też odzwierciedla stopień społecznej szkodliwości czynów przypisanych oskarżonej. Uzasadnienie Sądu meriti w sposób wyczerpujący wskazuje okoliczności, jakie wziął ów Sąd pod uwagę przy ferowaniu rozstrzygnięcia o karze, należyte uzasadnia też powody orzeczenia wobec oskarżonej kary o bezwzględny charakterze. Trzeba zauważyć, że Sąd brał pod uwagę szereg okoliczności dla U. K. pozytywnych, takich jak przyznanie się oskarżonej do winy, jej zachowanie po popełnieniu przestępstwa, zwłaszcza wyrażony żal i skruchę, jak też podjęcie przezeń starań o naprawienie wyrządzonej pokrzywdzonym szkody; uwzględnił nadto fakt wychowywania przezeń małej

córki. Jednocześnie jednak uwypuklił szereg okoliczności o negatywnym dla oskarżonej wydźwięku wskazując, iż to one ostatecznie przeważyły przy ferowaniu rozstrzygnięcia w przedmiocie kary. Przekonująca argumentacja zaprezentowana przez Sąd Rejonowy w tym względzie sprawia, że nie sposób uznać, by reakcja prawno-karna na popełnione przez I. K. występki była nazbyt surowa, a co się z tym wiąże - rażąco niesprawiedliwa.

Orzeczenie o kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze oparto o przepisy art. 624 kpk.